

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 28. aprīlis

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 129/01 Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* OV C 112, 14.4.2014. 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 129/02 Apvienotās lietas no C-337/12 P līdz C-340/12 P: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 6. marts spriedums – *Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S/Yoshida Metal Industry Co. Ltd* un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelācija — Kopienas preču zīme — Apzīmējumu, ko veido virsma ar melnas krāsas punktiem, reģistrācija — Atzīšana par spēkā neesošu — Regula (EK) Nr. 40/94 — 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts — Pierādījumu sagrozīšana . . . 2

2014/C 129/03 Lieta C-409/12: Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (*Oberster Patent- und Markensenat* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH/Pfahnl Backmittel GmbH* Preču zīmes — Direktīva 2008/95/EK — 12. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Atcelšana — Preču zīme, kas tās īpašnieka darbības vai bezdarbības rezultātā ir kļuvusi par sugas vārdu tirdzniecībā precei vai pakalpojumam, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta — Vārdiska apzīmējuma “KORNSPITZ” uztvere, pirmkārt, no pārdevēju puses un, otrkārt, no galalietotāju puses — Atšķirtspējas zudums vienīgi no galalietotāju viedokļa. 3

2014/C 129/04	Lieta C-458/12: Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (<i>Tribunale di Trento</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Lorenzo Amatori u.c./Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Uzņēmumu pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Direktīva 2001/23/EK — Darba attiecību pāreja līgumā paredzētās sabiedrības daļas, kura nevar tikt identificēta kā iepriekš pastāvējusi neatkarīga ekonomiska vienība, nodošanas gadījumā	4
2014/C 129/05	Lieta C-595/12: Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Loredana Napoli/Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos — Sagatavošanas kursi ierēdņa statusa iegūšanai — Izslēgšana ilgstošas prombūtnes dēļ — Prombūtne dzemdību atvaļinājuma dēļ.	5
2014/C 129/06	Apvienotās lietas C-606/12 un C-607/12: Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (<i>Commissione tributaria provinciale Genova</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Dresser Rand SA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts — Nosacījums saistībā ar preces nosūtīšanu atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tā sākotnēji tikusi nosūtīta vai transportēta	5
2014/C 129/07	Lieta C-206/13: Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Cruciano Siragusa/Regione Sicilia-Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Savienības tiesību vispārējie principi — Savienības tiesību piemērošana — Savienības tiesību piemērošanas joma — Pietiekama saikne — Neesamība — Tiesas kompetences neesamība.	6
2014/C 129/08	Lieta C-650/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 9. decembrī iesniedza <i>tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux</i> (Francija) – <i>Thierry Delvigne/Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde</i>	7
2014/C 129/09	Lieta C-661/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. decembrī iesniedza <i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>Astellas Pharma Inc./Polpharma SA Pharmaceutical Works</i>	7
2014/C 129/10	Lieta C-6/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 9. janvārī iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer</i>	8
2014/C 129/11	Lieta C-10/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 13. janvārī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>J.B.G.T. Miljoen</i> , otrs lietas dalībnieks: <i>Staatssecretaris van Financiën</i>	9
2014/C 129/12	Lieta C-14/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 15. janvārī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – X, otrs lietas dalībnieks: <i>Staatssecretaris van Financiën</i>	9
2014/C 129/13	Lieta C-17/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. janvārī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>Société générale SA</i> , otrs lietas dalībnieks: <i>Staatssecretaris van Financiën</i>	10
2014/C 129/14	Lieta C-20/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. janvārī iesniedza <i>Bundespatentgericht</i> (Vācija) – <i>BGW Marketing- & Management-Service GmbH/Bodo Scholz</i>	11
2014/C 129/15	Lieta C-62/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza <i>Bundesverfassungsgericht</i> (Vācija) – <i>Peter Gauweiler u.c.</i>	11
2014/C 129/16	Lieta C-65/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza <i>Tribunal du travail de Nivelles</i> (Beļģija) – <i>Charlotte Rosselle/Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)</i>	13
2014/C 129/17	Lieta C-84/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2013. gada 4. decembra rīkojumu lietā T-438/10 <i>Forgital Italy SpA</i> /Eiropas Savienības Padome 2014. gada 18. februārī iesniedza <i>Forgital Italy SpA</i>	14

2014/C 129/18 Lieta C-100/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā T-116/11 *European Medical Association*/Eiropas Komisija 2014. gada 28. februārī iesniedza *European Medical Association Asbl (EMA)* 14

2014/C 129/19 Lieta C-113/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. martā – Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome 15

Vispārējā tiesa

2014/C 129/20 Lieta T-592/10: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – *El Corte Inglés*/ITSB – *Technisynthese* (“BTS”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “BTS” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas un valsts grafiskas preču zīmes “TBS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts. 17

2014/C 129/21 Apvienotās lietas T-102/11 un no T-369/12 līdz T-371/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. martā spriedums – *American Express Marketing & Development*/ITSB (“IP ZONE”) Kopienas preču zīme — Kopienas vārdisku preču zīmju “IP ZONE”, “EUROPE IP ZONE”, “IP ZONE EUROPE” un “EUROPEAN IP ZONE” reģistrācijas pieteikumi — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts. 17

2014/C 129/22 Lieta T-202/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Al Assad/Padome Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Privātpersonas iekļaušana attiecīgo personu sarakstos — Personiskas saiknes ar režīma locekļiem — Tiesības uz aizstāvību — Lietas taisnīga izskatīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Pierādīšanas pienākums — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Samērīgums — Tiesības uz īpašumu — Tiesības uz privāto dzīvi 18

2014/C 129/23 Lieta T-315/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Tubes Radiatori/ITSB – Antrax It (Radiators) Kopienas dizainparaugs — Spēkā neesamības atzīšanas process — Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots apkures radiators — Agrāks dizainparaugs — Spēkā neesamības pamats — Individuāla rakstura neesamība — Atšķirīga kopējā iespaids neesamība — Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Attīstības līmeņa piesātinātība — Pienākums norādīt pamatojumu 19

2014/C 129/24 Lieta T-348/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Globosat Programadora/ITSB – Sport TV Portugal (“SPORT TV INTERNACIONAL”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “SPORT TV INTERNACIONAL” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “SPORTV” — Relatīvs atteikuma pamats — Agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts un Regulas (EK) Nr. 2868/95 22. noteikums 19

2014/C 129/25 Lieta T-381/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Borrajo Canelo/ITSB – Technoazúcar (“PALMA MULATA”) Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “PALMA MULATA” — Faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju 20

2014/C 129/26 Lieta T-430/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 13. marta spriedums – Heinrich/ITSB – Komisija (“European Network Rapid Manufacturing”) Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas grafiska preču zīme “European Network Rapid Manufacturing” — Absolūts atteikuma pamats — Starptautiskas starpvaldību organizācijas emblēmas imitācija — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunkts — Parīzes konvencijas 6. ter pants 20

2014/C 129/27 Lieta T-373/13 P: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Alsteens/Komisija Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Līguma pagarināšana — Acīmredzama prasības nepieņemamība pirmajā instancē — Tiesības tikt uzklaustam — Pielikuma par līguma pagarināšanu atdalāmība 21

2014/C 129/28	Lieta T-41/14: Prasība, kas celta 2014. gada 15. janvārī – Argo Development and Manufacturing/ITSB – Clapbanner (Reklāmas priekšmetu atveidojums)	22
2014/C 129/29	Lieta T-43/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. janvārī – Heidrick & Struggles International/ITSB (“THE LEADERSHIP COMPANY”)	22
2014/C 129/30	Lieta T-53/14: Prasība, kas celta 2014. gada 20. janvārī – Ludwig-BölkowSystemtechnik/Komisija	23
2014/C 129/31	Lieta T-56/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. janvārī – Evyap/ITSB – Megusta Trading (“DURU”)	24
2014/C 129/32	Lieta T-58/14: Prasība, kas celta 2014. gada 27. janvārī – Stührk Delikatessen Import/Komisija	25
2014/C 129/33	Lieta T-59/14: Prasība, kas celta 2014. gada 23. janvārī – Blackrock/ITSB (“INVESTING FOR A NEW WORLD”)	26
2014/C 129/34	Lieta T-61/14: Prasība, kas celta 2014. gada 28. janvārī – Monster Energy/ITSB – Balaguer (“icexpresso + energy coffee”)	26
2014/C 129/35	Lieta T-68/14: Prasība, kas celta 2014. gada 29. janvārī – Post Bank Iran/Padome	27
2014/C 129/36	Lieta T-71/14: Prasība, kas celta 2014. gada 30. janvārī – Swatch/ITSB – Panavision Europe (“SWATCH-BALL”)	29
2014/C 129/37	Lieta T-87/14: Prasība, kas celta 2014. gada 7. februārī – Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome	30
2014/C 129/38	Lieta T-97/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. februārī – Harry’s New York Bar/ITSB – Harrys Pubar (“HARRY’S NEW YORK BAR”)	31
2014/C 129/39	Lieta T-107/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. februārī – Grieķijas Republika/Komisija	31
2014/C 129/40	Lieta T-116/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – Bunge Argentina/Padome	33
2014/C 129/41	Lieta T-123/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte/ITSB – Arçelik (“AquaPerfect”)	34
2014/C 129/42	Lieta T-145/14: Prasība, kas celta 2014. gada 3. martā – adidas/ITSB – Shoe Branding Europe (emblēma ar divām paralēlām līnijām)	35

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2014/C 129/43	Lieta F-128/12: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. marta spriedums – CR/Parlaments Civildienests — Atalgojums — Ģimenes pabalsti — Apgādājamā bērna pabalsts — Nepamatotu maksājumu atgūšana — Nolūks maldināt administrāciju — Pierādījumi — Piecu gadu termiņa, lai iesniegtu prasību par nepamatotu maksājumu atgūšanu, nepiemērojamība administrācijai — Iebilde par prettiesiskumu — Pirmstiesas procedūra — Savstarpējas atbilstības prasība — Iebilde par prettiesiskumu, kas pirmo reizi celta prasības laikā — Pieņemamība	36
2014/C 129/44	Lieta F-77/13: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 5. marta rīkojums – DC/Eiropols Civildienests — Eiropola personāls — Invaliditāte — Invaliditātes pabalsts — Procentu aprēķināšana — Prasība par kaitējuma atlīdzību — Acīmredzama nepieņemamība	36

2014/C 129/45	Lieta F-119/13: Prasība, kas celta 2013. gada 11. decembrī – ZZ/Komisija	37
2014/C 129/46	Lieta F-125/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. decembrī – ZZ/ITSB	37

Labojumi

2014/C 129/47	Labojums <i>Oficiālajā Vēstnesī</i> publicētajā paziņojumā lietā T-689/13 (<i>“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis”</i> C 85, 2014. gada 22. marts)	39
---------------	--	----

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2014/C 129/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 112, 14.4.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 102, 7.4.2014.

OV C 93, 29.3.2014.

OV C 85, 22.3.2014.

OV C 78, 15.3.2014.

OV C 71, 8.3.2014.

OV C 61, 1.3.2014.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 6. marts spriedums – Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S/Yoshida Metal Industry Co. Ltd un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Apvienotās lietas no C-337/12 P līdz C-340/12 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Kopienas preču zīme — Apzīmējumu, ko veido virsma ar melnas krāsas punktiem, reģistrācija — Atzīšana par spēkā neesošu — Regula (EK) Nr. 40/94 — 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts — Pierādījumu sagrozīšana

(2014/C 129/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Pi-Design AG, Bodum France SAS un Bodum Logistics A/S (pārstāvis – H. Pernez, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (pārstāvji – S. Vereá, K. Muraro un M. Balestriero, advokāti) un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Priekšmets

Apelācijas sūdzības par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 8. maija spriedumiem lietās T-331/10 un T-416/10 Yoshida Metal Industry/ITSB – Pi-Design u.c., ar kuriem Vispārējā tiesa atcēla Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 20. maija lēmumus R 1235/2008-1 un R-1237/2008-1, ar kuriem atcelti Anulēšanas nodaļas lēmumi, ar ko noraidīts Pi-Design (T-331/10) un Pi-Design, Bodum France un Bodum Logistics A/S (T-416/10) pieteikums atzīt par spēkā neesošu grafisku preču zīmi, kurā attēlota virsma ar melnas krāsas punktiem, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 8. un 21. klasē – Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta interpretācija – Apzīmējums, ko veido vienīgi preces forma, kura vajadzīga tehniska rezultāta iegūšanai

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 8. maija spriedumu lietā T-331/10 Yoshida Metal Industry/ITSB – Pi-Design u.c. (trīsstūru virsmas ar melnas krāsas punktiem attēls), kā arī spriedumu lietā T-416/10 Yoshida Metal Industry/ITSB – Pi-Design u.c. (virsmas ar melnas krāsas punktiem attēls);
- 2) nosūtīt lietas Eiropas Savienības Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- 3) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

⁽¹⁾ OV C 295, 29.9.2012

Tiesas (trešā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (Oberster Patent- und Markensenat (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH/Pfahnl Backmittel GmbH

(Lieta C-409/12) ⁽¹⁾

Preču zīmes — Direktīva 2008/95/EK — 12. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Atcelšana — Preču zīme, kas tās īpašnieka darbības vai bezdarbības rezultātā ir kļuvusi par sugas vārdu tirdzniecībā precei vai pakalpojumam, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta — Vārdiska apzīmējuma “KORNSPITZ” uztvere, pirmkārt, no pārdevēju puses un, otrkārt, no galalietotāju puses — Atšķirtspējas zudums vienīgi no galalietotāju viedokļa

(2014/C 129/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Patent- und Markensenat

Pamatlietas puses

Prasītāja: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Atbildētāja: Pfahnl Backmittel GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Oberster Patent- und Markensenat – Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.), 12. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretācija – Atcelšanas pamati – Reģistrēta vārdiska preču zīme, kas patērētājiem ir kļuvusi par sugas vārdu attiecīgajam produktam tāpēc, ka no starpnieku puses nav informācijas par preču zīmes esamību – Alternatīvu apzīmējumu neesamība attiecīgā produkta aprakstīšanai – Preču zīmes īpašnieka bezdarbība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 12. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka tādā situācijā, kāda aplūkota pamatlietā, attiecībā uz preču zīmes īpašnieku var notikt ar šo preču zīmi piešķirto tiesību atcelšana saistībā ar precī, attiecībā uz kuru tā ir reģistrēta, ja šī īpašnieka darbības vai bezdarbības dēļ minētā preču zīme ir kļuvusi par šīs preces sugas vārdu vienīgi no tās galalietotāju viedokļa;
- 2) Direktīvas 2008/95 12. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka šīs normas izpratnē par “bezdarbību” var tikt kvalificēta preču zīmes īpašnieka atturēšanās mudināt pārdevējus vairāk izmantot šo preču zīmi preces, attiecībā uz kuru minētā preču zīme ir reģistrēta, tirdzniecībā;
- 3) Direktīvas 2008/95 12. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka preču zīmes īpašniekam piešķirto tiesību atcelšanas pasludināšanas priekšnoteikums nav noteikt, vai precei, kuras preču zīme ir kļuvusi par sugas vārdu tirdzniecībā, ir citi apzīmējumi.

⁽¹⁾ OV C 399, 22.12.2012.

Tiesas (devītā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (Tribunale di Trento (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Lorenzo Amatori u.c./Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

(Lieta C-458/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Uzņēmumu pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Direktīva 2001/23/EK — Darba attiecību pāreja līgumā paredzētās sabiedrības daļas, kura nevar tikt identificēta kā iepriekš pastāvējusi neatkarīga ekonomiska vienība, nodošanas gadījumā

(2014/C 129/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Trento

Pamatlietas puses

Prasītāji: Lorenzo Amatori, Adrian Gottardi

Atbildētāji: Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tribunale di Trento – Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 16. lpp.) 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta un 3. panta 1. punkta interpretācija – Līgumā paredzētās sabiedrības daļas, kura nevar tikt identificēta kā iepriekš pastāvējusi neatkarīga ekonomiska vienība un pār kuru īpašumtiesības nododotajai personai pēc šīs nodošanas ir dominējoša kontrole ar ciešu līgumsaistību un savstarpēju uzņēmuma risku uzņemšanos palīdzību, nodošana citam uzņēmumam – Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru darba tiesisko attiecību turpināšana nav pakļauta nodotā uzņēmuma daļas darba ņēmēju piekrišanai

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas [īpašumtiesību pārejas] gadījumā 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nav pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas situācijā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododotās personas darba tiesiskās attiecības gadījumā, ja šī uzņēmuma daļa nav bijusi funkcionāli neatkarīga ekonomiska vienība, kura pastāvējusi jau pirms īpašumtiesību pārejas;
- 2) Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nav pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododotās personas darba tiesiskās attiecības gadījumā, ja pēc aplūkotās uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas šai īpašumtiesības nododotajai personai attiecībā pret šo īpašumtiesību saņēmēju ir būtiskas kontroles pilnvaras.

⁽¹⁾ OV C 389, 15.12.2012.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Loredana Napoli/Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Lieta C-595/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos — Sagatavošanas kursi ierēdņa statusa iegūšanai — Izslēgšana ilgstošas prombūtnes dēļ — Prombūtne dzemdību atvaļinājuma dēļ

(2014/C 129/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāja: Loredana Napoli

Atbildētāja: Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 23. lpp.), 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta, 14. panta 2. punkta un 15. panta interpretācija – Tieša iedarbība – Apmācības ierēdņa statusa iegūšanai – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta izslēgšana no apmācībām un ieskaitīšana nākamajā kursā attaisnota kavējuma, kas ilgāks par sešpadsmit 30 dienām, gadījumā – Kavējums dzemdību atvaļinājuma dēļ

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tādas valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām, atsaucoties uz sabiedrības interesēm, tiek izslēgta sieviete, kura atrodas dzemdību atvaļinājumā, no profesionālās sagatavošanas kursa, kurš ir būtiska viņas darba daļa un kurš obligāti ir jāapmeklē, lai varētu kandidēt uz iecelšanu pastāvīgā ierēdņa statusā, kā arī, lai varētu saņemt darba apstākļu uzlabojumu, nodrošinot viņai tiesības piedalīties nākamajā sagatavošanas kursā, bet tā norises laikam neesot zināmam;
- 2) Direktīvas 2006/54 14. panta 2. punkts nav piemērojams valsts tiesību aktam, kā pamatlietā izskatāmais, ar kuru neparedz noteiktu nodarbošanos tikai vīriešu dzimuma darbiniekiem, bet ar kuru tiek kavēta pieeja šim darbam darbiniecēm, kuras nav varējušas īstenot pilnīgu profesionālo sagatavošanu obligātā dzemdību atvaļinājuma dēļ;
- 3) Direktīvas 2006/54 14. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 15. panta noteikumi ir pietiekami skaidri, precīzi un beznosacījuma, lai būtu tieši piemērojami.

⁽¹⁾ OV C 86, 23.3.2013.

Tiesas (septītā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (Commissione tributaria provinciale Genova (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Dresser Rand SA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

(Apvienotās lietas C-606/12 un C-607/12) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — PVN — Direktīva 2006/112/EK — 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts — Nosacījums saistībā ar preces nosūtīšanu atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tā sākotnēji tikusi nosūtīta vai transportēta

(2014/C 129/06)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale Genova

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Dresser Rand SA*

Atbildētāja: *Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Commissione tributaria provinciale di Genova* – Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 17. panta 2. punkta f) apakšpunkta interpretācija – Pārvietošana uz galamērķi citā dalībvalstī – Preces apstrādes jēdziens – Pārlicināšanās par savietojamību ar citām precēm – Nosacījums, ka prece ir jānosūta atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tā ir sākotnēji tikusi nosūtīta vai transportēta – Iespēja par pārvietošanu uz galamērķi citā dalībvalstī uzskatīt nosūtīšanu, kas tiek veikta uz kādu citu dalībvalsti, nevis to, no kuras tās tikušas izvestas

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 17. panta 2. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai preces nosūtīšana vai transportēšana netiktu kvalificēta par pārvietošanu uz galamērķi citā dalībvalstī, šī prece pēc tam, kad tās apstrādes darbi ir pabeigti šīs preces nosūtīšanas vai transporta saņemšanas dalībvalstī, obligāti ir jānosūta atpakaļ uz nodokļa maksātāja galamērķi tajā dalībvalstī, no kuras tā sākotnēji tika nosūtīta vai transportēta.

⁽¹⁾ OV C 101, 6.4.2013.

Tiesas (desmitā palāta) 2014. gada 6. marta spriedums (*Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Cruciano Siragusa/Regione Sicilia-Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo*

(Lieta C-206/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Savienības tiesību vispārējie principi — Savienības tiesību piemērošana — Savienības tiesību piemērošanas joma — Pietiekama saikne — Neesamība — Tiesas kompetences neesamība

(2014/C 129/07)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Cruciano Siragusa*

Atbildētājs: *Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia* – Pamattiesību hartas 17. panta 1. punkta interpretācija – Samērīguma princips – Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram ir jāsaņem iepriekšēja atļauja, lai ainaviskas nozīmes teritorijā izvietota īpašuma īpašnieks varētu veikt jebkādas izmaiņas – Pienākums, atļaujas neesamības gadījumā, nojaukt attiecīgo ēku pat tad, ja īpašnieks vēlāk pierāda, ka veiktās izmaiņas nav bijušas pretējas ainaviskajām vērtībām

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesai nav kompetences atbildēt uz *Tribunale amministrativa regionale per la Sicilia* (Itālija) uzdoto jautājumu.

(¹) OV C 207, 20.7.2013.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 9. decembrī iesniedza *tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux* (Francija) – *Thierry Delvigne/Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde*

(Lieta C-650/13)

(2014/C 129/08)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Thierry Delvigne*

Atbildētāji: *Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde*

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauta tāda valsts tiesību akta norma, ar kuru tiek saglabāts aizliegums, kas turklāt ir nenoteikts un nesamērīgs, personām, kuras ir tikušas notiesātas pirms vieglākā Krimināllikuma Nr. 94-89 stāšanās spēkā 1994. gada 1. februārī, piemērot vieglāku sodu?
- 2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 39. pants, kas ir piemērojams Eiropas Parlamenta vēlēšanām, ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības dalībvalstīm ar to ir noteikts pienākums neparedzēt vispārēju, nenoteiktu un automātisku aizliegumu īstenot civilās un politiskās tiesības, lai neradītu nevienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstu pilsoņiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. decembrī iesniedza *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) – *Astellas Pharma Inc./Polpharma SA Pharmaceutical Works*

(Lieta C-661/13)

(2014/C 129/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Astellas Pharma Inc.*

Atbildētāja: *Polpharma SA Pharmaceutical Works*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2001/83/EK (¹) 10. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no patenta aizsardzības ir izslēgtas arī tādas rīcībā nodošanas darbības, ar kurām trešā persona vienīgi komerciālos nolūkos ģenērisko zāļu ražotājam piedāvā vai piegādā ar patentu aizsargātu vielu, ar kuru ģenērisko zāļu ražotājs ir paredzējis veikt pētījumus un izpēti zāļu tirdzniecības atļaujai vai pieļaušanai Direktīvas 2001/83 10. panta 6. punkta izpratnē?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

- a) Vai trešās personas privilēģijas ir atkarīgas no tā, ka ģenērisko zāļu ražotājs, kam viela tiek piegādāta, to tik tiešām izmanto izpētei vai pētījumiem Direktīvas 2001/83/EK 10. panta 6. punkta nozīmē, uz kuriem attiecas privilēģijas? Vai izslēgšana no patenta aizsardzības ir spēkā arī tad, ja trešā persona nav zinājusi par pasūtītāja vielas izmantošanas, uz ko attiecas privilēģijas, nodomiem, un šai sakarā tā par to arī nav pārliecinājusies?

Vai arī privilēģiju piešķiršana trešai personai ir atkarīga tikai no tā, ka, veidama rīcībā nodošanas darbības, tā atbilstoši apstākļiem (piemēram, pasūtījumu veikušā uzņēmuma profils, nelielais rīcībā nodotās vielas apjoms, drīzas aplūkojamās vielas patenta spēkā esamības izbeigšanās, ar pasūtītāja uzticamību saistīta pieredze) pamatoti var pieņemt, ka pasūtījumu veikušais ģenērisko zāļu uzņēmums rīcībā nodoto vielu izmantos tikai un vienīgi pētījumiem un izpētei saistībā ar piekļuvi tirgum, uz kuriem attiecas privilēģijas?

- b) vai trešai personai, veicot rīcībā nodošanas darbības, ir arī jāveic pasākumi saistībā ar to, lai vielu saņēmējs tik tiešām to izmanto tikai pētījumiem vai izpētei, uz kurām attiecas privilēģijas, un tie atšķiras no pasākumiem, kas viņam jāveic atkarībā no tā, vai ar patentu aizsargātā viela tiek tikai piedāvāta vai arī piegādāta?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 136, 34. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 9. janvārī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer

(Lieta C-6/14)

(2014/C 129/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājas: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Atbildētājs: Fridolin Santer

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 785/2004 par apdrošināšanas prasībām, kas attiecas uz gaisa pārvadātājiem un gaisa kuģu ekspluatantiem (¹), 3. panta g) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas atrodas vienā no sabiedrības gaisa transporta uzņēmumiem piederošajā helikopterī,

— kurš tiek pārvadāts uz līguma pamata (konkrēti, līgums starp gaisa pārvadātāju un helikopterī atrodošās personas darba devēju),

— kura pārvadāšana tomēr norit darba pienākumu izpildes mērķa labad (konkrēti, lavīnu spridzināšana), un

— kurš šajā operācijā līdzdarbojas kā “vietējo apvidu labi pārzinošs instruētājs” un kuram pēc pilota norādījuma lidojuma laikā atvērt durvis pēc tam noteiktā veidā un noteiktu laiku tās ir jātur vaļā,

- a) ir "pasažieris" vai
- b) ir pieskaitāms pie "lidojuma apkalpes un stjuartiem"?

2. Ja uz 1a) jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

vai 1999. gada 28. maija Konvencija par dažu starptautiskā gaisa transporta noteikumu unifikāciju⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "pasažieris" katrā ziņā ietver jēdzienu "pasažieris" Regulas (EK) Nr. 785/2004 3. panta g) apakšpunkta izpratnē?

3. Ja uz 2. jautājumu tiek sniegta noliedzīga atbilde:

vai Monreālas konvencijas 17. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas atrodas vienā no sabiedrības gaisa transporta uzņēmumiem piederošajā helikopterī, ar 1. jautājumā minētajiem nosacījumiem ir "pasažieris"?

⁽¹⁾ OV L 138, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2001, L 194, 39. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 13. janvārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – J.B.G.T. Miljoen, otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-10/14)

(2014/C 129/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: J.B.G.T. Miljoen

Otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 63. panta piemērošanai ir nepieciešams, ka nerezidenta salīdzinājums ar rezidentu tādā gadījumā kā šis, kurā izmaksātās dividendes ienākumu gūšanas valsts aplika ar dividenžu nodokli, ir attiecināms arī uz ienākuma nodokli, kas maksājams par ienākumiem no dividendēm, no kura rezidentu gadījumā tiek atskaitīts dividenžu nodoklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai, novērtējot, vai faktiskais nodokļa slogs nerezidentam ir lielāks nekā rezidenta nodokļa slogs, ir jāsalīdzina no nerezidentiem ieturētais Nīderlandes dividenžu nodoklis ar no rezidenta ieturēto maksājamo Nīderlandes ienākumu nodokli, kas tiek aprēķināts atbilstīgi vienotas likmes ienākumiem, kas dividenžu saņemšanas gadā ietver kopējo daļu turējumu Nīderlandes sabiedrībā, vai [tomēr] Eiropas Savienības tiesības nosaka citu salīdzināšanas kritēriju, kas jāņem vērā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 15. janvārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – X, otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-14/14)

(2014/C 129/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Otrs lietas dalībnieks: *Staatssecretaris van Financiën*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 63. panta piemērošanai ir nepieciešams, ka nerezidenta salīdzinājums ar rezidentu tādā gadījumā kā šis, kurā izmaksātās dividendes ienākumu gūšanas valsts aplika ar dividenžu nodokli, ir attiecināms arī uz ienākuma nodokli, kas maksājams par ienākumiem no dividendēm, no kura rezidentu gadījumā tiek atskaitīts dividenžu nodoklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai, novērtējot, vai faktiskais nodokļa slogs nerezidentam ir lielāks nekā rezidenta nodokļa slogs, ir jāsalīdzina no nerezidentiem ieturētais Nīderlandes dividenžu nodoklis ar no rezidenta ieturēto maksājamo Nīderlandes ienākumu nodokli, kas tiek aprēķināts atbilstīgi vienotas likmes ienākumiem, kas dividenžu saņemšanas gadā ietver kopējo daļu turējumu Nīderlandes sabiedrībās, vai [tomēr] Eiropas Savienības tiesības nosaka citu salīdzināšanas kritēriju, kas jāņem vērā? Vai, veicot šo salīdzinājumu, ir jāņem vērā rezidentiem noteiktais beznodokļa kapitāls un, ja tā, kādā apmērā (sal. ar Tiesas 2013. gada 17. oktobra spriedumu lietā C-181/12 *Welte*, [...])?
- 3) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai, novērtējot, vai, iespējams, diskriminējošā nodokļa ieturēšana ienākumu gūšanas vietā, tiek tiesiski neitralizēta, pamatojoties uz ienākumu gūšanas vietas valsts noslēgtu konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu, pietiek ar to, ka i) attiecīgā nodokļu dubultās uzlikšanas konvencija paredz nodokļa samazinājumu dzīvesvietas valstī, atskaitot ienākumu iegūšanas vietā ieturēto nodokli, un, lai gan šī iespēja nav beznosacījumu, ii) konkrētajā gadījumā dzīvesvietas valsts piešķirtais nodokļa samazinājums, aplikot ar nodokli tikai neto ienākumus no dividendēm, pilnībā kompensē ienākumu gūšanas vietā ieturētā nodokļa diskriminējošo daļu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. janvārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – *Société générale SA*, otrs lietas dalībnieks: *Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-17/14)

(2014/C 129/13)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Société générale SA*

Otrs lietas dalībnieks: *Staatssecretaris van Financiën*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 63. panta piemērošanai ir nepieciešams, ka nerezidenta salīdzinājums ar rezidentu tādā gadījumā kā šis, kurā izmaksātās dividendes ienākumu gūšanas valsts aplika ar dividenžu nodokli, ir attiecināms arī uz ienākuma nodokli, kas maksājams par ienākumiem no dividendēm, no kura rezidentu gadījumā tiek atskaitīts dividenžu nodoklis?
- 2) a. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai, veicot salīdzinājumu, ir jāņem vērā visas izmaksas, kurām ir ekonomiska saistība ar daļām, no kurām izriet dividendes?
b. Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noraidošā, vai tomēr ir jāņem vērā iespējamā līdziegādātās dividendes norakstīšana un iespējamais finansiālais slogs, kas rodas no attiecīgo daļu turējuma?

- 3) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai, novērtējot, vai, iespējams, diskriminējoša nodokļa ieturēšana ienākumu gūšanas vietā tiek tiesiski neitralizēta, pamatojoties uz ienākumu gūšanas vietas valsts noslēgtu konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu, pietiek ar to, ka i) attiecīgā nodokļu dubultās uzlikšanas konvencija paredz nodokļa samazinājumu reģistrācijas valstī, atskaitot ienākumu iegūšanas vietā ieturēto nodokli, un, lai gan šī iespēja nav beznosacījumu, ii) konkrētajā gadījumā no tā izriet, ka Nīderlandes nodokļu slogs nerezidentam nav augstāks nekā rezidentam? Vai gadījumā, kad gadā, kurā tika saņemtas dividendes, ir saņemta nepietiekama kompensācija, novērtējot neitralizāciju, būtiska ir iespēja pārņest iztrūkumu un izmantot atskaitīšanu turpmākajos gados?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. janvārī iesniedza *Bundespategericht* (Vācija) – *BGW Marketing- & Management–Service GmbH/Bodo Scholz*

(Lieta C-20/14)

(2014/C 129/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundespategericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *BGW Marketing- & Management–Service GmbH*

Atbildētājs: *Bodo Scholz*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2008/95/EK⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka identisku un līdzīgu preču un pakalpojumu gadījumā sajaukšanas iespēju no sabiedrības viedokļa var atzīt tad, ja atšķirtspējīga burtu virkne, kas veido agrāku, vidēji atšķirtspējīgu vārdisku/grafisku apzīmējumu, tiek iekļauta trešās personas jaunākā vārdiskā apzīmējumā tādā veidā, ka šai burtu virknei tiek pievienota ar to saistīta aprakstoša vārdu kombinācija, kas burtu virkni paskaidro kā aprakstošo vārdu saīsinājumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza *Bundesverfassungsgericht* (Vācija) – *Peter Gauweiler u.c.*

(Lieta C-62/14)

(2014/C 129/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverfassungsgericht

Pamatlietas puses

1) Konstitucionālās sūdzības tiesvedība

Prasītāji: *Peter Gauweiler, Bruno Bandulet, Wilhelm Hankel, Wilhelm Nölling, Albrecht Schachtschneider, Joachim Starbatty, Roman Huber u.c., Johann Heinrich von Stein u.c.*

piedaloties: *Deutscher Bundestag, Bundesregierung*

II) Tiesvedība strīdā starp iestādēm

Prasītāja: *Fraktion DIE LINKE im Bundestag*

Atbildētājs: *Deutscher Bundestag*

piedaloties: *Bundesregierung*

Prejudiciālie jautājumi

1. a) Vai Eiropas Centrālās bankas Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums par tiešo monetāro darījumu tehniskām iezīmēm (*Technical features of Outright Monetary Transactions*) ir nesaderīgs ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 119. pantu un 127. panta 1. un 2. punktu, kā arī Protokola par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem un Eiropas Centrālās bankas statūtiem 17.–24. pantu, jo tas pārsniedz šajās normās reglamentētās Eiropas Centrālās bankas pilnvaras monetārās politikas jomā un iejaucas dalībvalstu kompetencē?
Vai Eiropas Centrālās bankas pilnvaru pārsniegšana izriet it īpaši no tā, ka Eiropas Centrālās bankas Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums:

aa) ir saistīts ar tādām ekonomikas politikas atbalsta programmām kā Eiropas Finanšu stabilitātes instruments vai Eiropas Stabilizācijas mehānisms (nosacījumi)?

bb) paredz tikai dažu dalībvalstu valsts obligāciju iegādi (selektivitāte)?

cc) paredz programmas valstu valsts obligāciju iegādi papildus Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta vai Eiropas Stabilizācijas mehānisma atbalsta programmām (paralēlisms)?

dd) varētu apiet Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta vai Eiropas Stabilizācijas mehānisma atbalsta programmu ierobežojumus un nosacījumus (apiešana)?

b) Vai Eiropas Centrālās bankas Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums par tiešo monetāro darījumu tehniskām iezīmēm (*Technical features of Outright Monetary Transactions*) ir nesaderīgs ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 123. pantā nostiprināto budžeta monetārās finansēšanas aizliegumu?

Vai atbilstību Līguma par Eiropas Savienības darbību 123. pantam it īpaši nepieļauj tas, ka Eiropas Centrālās bankas Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums:

aa) neparedz valsts obligāciju iegādes kvantitatīvo ierobežojumu (apjoms)?

bb) neparedz nekādu laika intervālu starp valsts obligāciju emisiju primārajā tirgū un Eiropas Centrālo banku sistēmas īstenoto obligāciju iegādi sekundārajā tirgū (tirgus cenas veidošana)?

cc) pieļauj, ka visas iegādātās valsts obligācijas tiek turētas līdz beigu termiņam (iejaukšanās tirgus loģikā)?

dd) neparedz īpašas prasības iegādājamo valsts obligāciju kredītqualitātei (saistību neizpildes risks)?

ee) paredz vienādu attieksmi pret Eiropas Centrālo banku sistēmu un privātiem vai citiem valsts obligāciju īpašniekiem (parāda atlaišana)?

2. Pakārtoti, gadījumam, ja Tiesa uzskatītu, ka Eiropas Centrālās bankas Padomes 2012. gada 6. septembra lēmums par tiešo monetāro darījumu tehniskām iezīmēm (*Technical features of Outright Monetary Transactions*) kā Eiropas Savienības iestādes akts nav derīgs lūguma priekšmets atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. panta pirmās daļas b) punktam:

a) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 119. pants un 127. pants, kā arī Protokola par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem un Eiropas Centrālās bankas statūtiem 17.–24. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie – alternatīvi vai kumulatīvi – ļauj Eurosistēmai:

aa) valsts obligāciju iegādi pakārtot tādu ekonomikas politikas atbalsta programmu kā Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta vai Eiropas Stabilizācijas mehānisma esamībai un ievērošanai (nosacījumi)?

- bb) iegādāties tikai dažu dalībvalstu valsts obligācijas (selektivitāte)?
- cc) iegādāties programmas valstu valsts obligācijas papildus Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta vai Eiropas Stabilizācijas mehānisma atbalsta programmām (paralēlisms)?
- dd) apiet Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta vai Eiropas Stabilizācijas mehānisma atbalsta programmu ierobežojumus un nosacījumus (apiešana)?
- b) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 123. pants, ņemot vērā budžeta monetārās finansēšanas aizliegumu, ir interpretējams tādējādi, ka Eurosistēmai – alternatīvi vai kumulatīvi – ir ļauts:
- aa) iegādāties valsts obligācijas bez kvantitatīva ierobežojuma (apjoms)?
- bb) iegādāties valsts obligācijas bez minimāla laika intervāla attiecībā uz to emisiju primārajā tirgū (tirgus cenas veidošana)?
- cc) turēt visas iegādātās valsts obligācijas līdz to beigu termiņam (iejaukšanās tirgus loģikā)?
- dd) iegādāties valsts obligācijas bez minimālām to kredītkvalitātes prasībām (saistību neizpildes risks)?
- ee) samierināties ar vienādu attieksmi pret Eiropas Centrālo banku sistēmu un privātiem vai citiem valsts obligāciju īpašniekiem (parāda atlaišana)?
- ff) ietekmēt cenu veidošanos, hronoloģiskā kopsakarā ar eurozonas dalībvalstu valsts obligāciju emisiju izsakt nodomu iegādāties obligācijas vai citādā veidā (pirmreizējās iegādes veicināšana)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza Tribunal du travail de Nivelles (Beļģija) – Charlotte Rosselle/Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

(Lieta C-65/14)

(2014/C 129/16)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal du travail de Nivelles

Pamatlietas puses

Prasītāja: Charlotte Rosselle

Atbildētāji: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

Puse, kas brīvprātīgi iestājusies lietā: Institut pour l'Égalité des Femmes et des Hommes (IEFH)

Prejudiciālais jautājums

Vai ar 1996. gada 3. jūlija Karaliskā dekrēta, ar ko tiek īstenots 1994. gada 14. jūlija koordinētais likums par obligāto veselības aprūpes apdrošināšanu un pabalstiem, III sadaļas III nodaļas 1. un 2. daļu tiek pārkāpta Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīva 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādātā versija)⁽²⁾, neparedzot atcelt pārbaudes laiku civildienesta darbiniecei, kura personisku iemeslu dēļ pārgājusi neaktīva darbinieka statusā un kura atrodas dzemdību atvaļinājumā, bet paredzot to gadījumā, ja runa ir par civildienesta darbinieku, kas aizgājis no amata pēc paša vēlēšanās vai civildienesta darbinieku, kurš ticis atlaists?

⁽¹⁾ OV L 348, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 204, 23. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2013. gada 4. decembra rīkojumu lietā T-438/10 *Forgital Italy SpA*/Eiropas Savienības Padome 2014. gada 18. februārī iesniedza *Forgital Italy SpA*

(Lieta C-84/14 P)

(2014/C 129/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Forgital Italy SpA* (pārstāvji – R. Mastroianni un V. Turinetti di Priero, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt 2013. gada 4. decembra rīkojumu, ar ko Vispārējā tiesa kā nepieņemamu ir noraidījusi prasību lietā T-438/10 atcelt Padomes 2010. gada 29. jūnija Regulu (ES) Nr. 566/2010, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1255/96, kas uz laiku atliek kopīgā muitas tarifa autonomos nodokļus dažiem rūpniecības ražojumiem, lauksaimniecības un zvejniecības produktiem (OV L 163, 4. lpp.), ciktāl ar to ir grozīts dažu to preču apraksts, attiecībā uz kurām ir atlikti kopīgā muitas tarifa autonomie nodokļi;
- saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantu nodot lietu T-438/10 atpakaļ Vispārējai tiesai tās izskatīšanai pēc būtības;
- piespriest Padomei un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī tiesvedībā lietā T-438/10.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja norāda, ka ir pārkāpts Vispārējās tiesas Reglamenta 113. pants, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas ir paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, vispārējais princips par efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un tiesības uz aizstāvību. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo pēc savas ierosmes ir izvirzījusi jautājumu par prasītājas iesniegtās prasības lietā T-438/10 nepieņemamību, nenorādot faktiskos un juridiskos iemeslus, ar kuriem šī iebilde ir pamatota, un nesniedzot lietas dalībniekiem iespēju paust savu viedokli šajā ziņā, kā tas ir paredzēts Vispārējās tiesas Reglamenta 113. pantā. Šajā ziņā neesot nozīmes tam, vai Vispārējā tiesa lietas dalībniekiem ir uzdevusi jautājumu par tās 2013. gada 5. februāra rīkojuma lietā T-551/11 *BSI*/Padome ietekmi uz lietu T-438/10, jo lietas dalībniekiem, pretēji tam, kā to apgalvo Vispārējā tiesa, no tā neesot bijis jāsecina, ka Vispārējā tiesa apsver iespēju pēc savas ierosmes celt iebildi par nepieņemamību.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kas ir saistīta ar LESD 263. panta ceturtajā daļā ietvertā teikuma pēdējās daļas interpretāciju, aplūkojot to kopā ar vispārējo principu par efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas ir paredzēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā. Padomes 2010. gada 29. jūnija Regula (ES) Nr. 566/2010 neesot tiesību akts, kas ir saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā T-116/11 *European Medical Association*/Eiropas Komisija 2014. gada 28. februārī iesniedza *European Medical Association Asbl (EMA)*

(Lieta C-100/14 P)

(2014/C 129/18)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *European Medical Association Asbl (EMA)* (pārstāvji – *A. Franchi, L. Picciano* un *G. Gangemi*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā T-116/11 un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

EMA ir vērsusies Tiesā ar apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā T-116/11, ar kuru tā noraidīja EMA atbilstoši LESD 268., 272. un 340. pantam celto prasību nolūkā panākt ar līgumiem 507760 *Dicoems* un 507126 *Cocoon* saistīto personāla izmaksu atlīdzināšanu.

Apelācijas sūdzības pamatojumam EMA ir izvirzījusi šādus pamatus:

Pirmais pamats. Līgumu noteikumu un tiesību normu kļūdaina interpretācija un acīmredzami kļūdaini pierādījumu novērtējums.

EMA uzskata, ka spriedumā ir pieļauta līgumu noteikumu un piemērojamo tiesību normu kļūdaina interpretācija, kā arī acīmredzami kļūdaini pierādījumu novērtējums, ciktāl tajā ir atzīts, ka Komisija ir pareizi secinājusi, ka izdevumus, par kuriem bija izrakstīts rēķins, bet kuri vēl nebija samaksāti, EMA nebija nedz segusi, nedz audita sertifikāta izdošanas dienā tie bija reģistrēti apelācijas sūdzības iesniedzējas grāmatvedībā saskaņā ar Beļģijas grāmatvedības noteikumiem.

Otrais pamats. Acīmredzami kļūdaini pierādījumu novērtējums un pamatojuma nenorādīšana.

EMA uzskata, ka vairākās sprieduma daļās ir pieļauti būtiski procesuālo noteikumu pārkāpumi, ciktāl tajos nav norādīts pamatojums vai to pamatojums ir nepietiekams vai pretrunīgs. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas bezdarbības vai acīmredzamas kļūdas šajā lietā iesniegto pierādījumu novērtējumā. No sprieduma izriet, ka Vispārējā tiesa vairākkārt nav izvērtējusi EMA iesniegtos pierādījumus, tādējādi faktiski neizvērtējot prasījumus, ko savā prasības pieteikumā un replikas rakstā bija izvirzījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja. Vairākos punktos Vispārējā tiesa beznosacījuma veidā ir pamatojusies uz galīgajā grāmatvedības audita ziņojumā izdarītajiem secinājumiem, kas Komisijas uzdevumā tika veikts attiecībā uz līgumiem *Cocoon* un *Dicoems*, lai gan šie secinājumi bija EMA prasībā pēc būtības izvirzīto iebildumu priekšmets.

Trešais pamats. Principa par labticību un lojālu sadarbību līguma izpildē kļūdaina piemērošana.

EMA uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu Beļģijas tiesību izvērtējumā attiecībā uz principa par labticību un lojālu sadarbību līguma izpildē piemērošanu. Komisija, istenojot *Dicoems* un *Cocoon* projektus, neesot izpildījusi savus kontroles pienākumus, kas ir paredzēti līgumu vispārīgo noteikumu 11.3.4. pantā, kurā īpaši ir paredzēts Komisijas pienākums nodrošināt projekta pareizu izpildi no zinātniskā, tehnoloģiskā un finanšu viedokļa. Vispārējā tiesa kļūdaini ir uzskatījusi, ka Komisija nav pārkāpusi savu kontroles pienākumu, nedz arī kādu citu konkrētu līguma noteikumu, un ka tā līdz ar to ir pamatoti nekavējoties izbeigusi abus ar *Dicoems* un *Cocoon* projektiem saistītos līgumus, noraidot arī lūgumu par no līgumiem izrietošo zaudējumu atlīdzību.

Ceturtais pamats. Kopienu tiesību principu pārkāpums.

EMA norāda uz vairākiem Kopienu tiesību pārkāpumiem, ko Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tostarp attiecībā uz samērīguma un nediskriminācijas principu kļūdainu piemērošanu, kā arī apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. martā – Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-113/14)

(2014/C 129/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze, A. Wiedmann)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007⁽¹⁾, 7. pantu;
- atcelt Padomes 2013. gada 16. decembra Regulas (ES) Nr. 1370/2013 par konkrēta atbalsta un kompensāciju noteikšanas pasākumiem saistībā ar lauksaimniecības produktu tirgu kopīgo organizāciju⁽²⁾ 2. pantu, kurā ir atsauce uz Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantu;
- noteikt, ka iepriekš minētie noteikumi saglabā savu tiesisko iedarbību līdz stājas spēkā tiesiskais regulējums, kas ir pieņemts ar pienācīgu juridisko pamatu;
- un piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vācijas Federatīvā Republika lūdz atcelt Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantu. Regula (ES) Nr. 1308/2013 esot kopumā pieņemta kā lauksaimniecības tirgu kopīga organizācija, pamatojoties uz LESD 43. panta 2. punktu.

Tomēr, kā uzskata federālā valdība, Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. panta tiesiskais regulējums ir “pasākums par cenu noteikšanu” LESD 43. panta 3. punkta izpratnē. Tādējādi federālā valdība uzskata, ka Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pants bija jāpieņem nevis, pamatojoties uz LESD 43. panta 2. punktu, bet uz LESD 43. panta 3. punktu. Federālā valdība uzskata, ka Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pants ir balstīts uz nepareizu juridisko pamatu.

Kā uzskata Federālā valdība, tiesiskās noteiktības un tiesiskās skaidrības iemeslu dēļ arī Regulas (ES) Nr. 1370/2013 2. pants, kurā ir atsauce uz Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantu, ir jāatceļ. Ar atsauci uz Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantu, kurš, kā tā uzskata, būtu jāatceļ, Regulas (ES) Nr. 1370/2013 2. pants esot veicinājis aplama tiesiskā iespaida radīšanu, ka tam ir pareizs juridiskais pamats un ka tas ir tiesisks.

Kā uzskata federālā valdība, būtiskāku interešu aizsardzības dēļ, lai aizsargātu lauksaimniecības uzņēmumu pašāvēību, kā arī vispār tiesiskās noteiktības dēļ, kā noteikts LESD 264. panta otrajā daļā, jānosaka, ka iepriekš minētie noteikumi saglabā savas tiesiskās sekas līdz stājas spēkā tiesiskais regulējums, kas ir pieņemts ar pienācīgu juridisko pamatu.

⁽¹⁾ OV L 347, 671. lpp.

⁽²⁾ OV L 346, 12. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – *El Corte Inglés/ITSB – Technisynthese* (“BTS”)

(Lieta T-592/10) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “BTS” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas un valsts grafiskas preču zīmes “TBS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2014/C 129/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *El Corte Inglés, SA* (Madrīde, Spānija) (pārstāvji – sākotnēji *M. López Camba* un *J. L. Rivas Zurdo*, vēlāk – *J. L. Rivas Zurdo*, *E. Seijo Veiguela* un *I. Munilla Muñoz*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *J. Crespo Carrillo*)

Otra procesa *ITSB* Apelāciju padomē dalībniece: *Technisynthese SARL* (*Saint-Pierre-Montlimart*, Francija)

Priekšmets

Prasība par *ITSB* Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. septembra lēmumu lietā R 1380/2009-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Technisynthese SARL* un *El Corte Inglés, SA*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *El Corte Inglés, SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 80, 12.3.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. martā spriedums – *American Express Marketing & Development/ITSB* (“IP ZONE”)

(Apvienotās lietas T-102/11 un no T-369/12 līdz T-371/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdisku preču zīmju “IP ZONE”, “EUROPE IP ZONE”, “IP ZONE EUROPE” un “EUROPEAN IP ZONE” reģistrācijas pieteikumi — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts

(2014/C 129/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *American Express Marketing & Development Corp.* (Ņujorka, Ņujorkas štats, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – *V. Spitz*, *A. Gaul*, *T. Golda* un *S. Kirschstein-Freund*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – *J. Crespo Carrillo* un *P. Bullock*)

Priekšmets

Prasības par ITSB Apelāciju otrās padomes 2010. gada 1. decembra lēmumu lietā R 1125/2010–2 un 2012. gada 12. jūnija lēmumu lietās R 1451/2011–2, R 1452/2011–2 un R 1453/2011–2 saistībā ar pieteikumiem apzīmējumus attiecīgi “IP ZONE” un “EUROPE IP ZONE”, “IP ZONE EUROPE” un “EUROPEAN IP ZONE” reģistrēt kā Kopienas preču zīmes

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *American Express Marketing & Development Corp.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 130, 30.4.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Al Assad/Padome

(Lieta T-202/12) (¹)

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Privātpersonas iekļaušana attiecīgo personu sarakstos — Personiskas saiknes ar režīma locekļiem — Tiesības uz aizstāvību — Lietas taisnīga izskatīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Pierādīšanas pienākums — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Samērīgums — Tiesības uz īpašumu — Tiesības uz privāto dzīvi

(2014/C 129/22)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Bouchra Al Assad* (Damaska, Sīrija) (pārstāvji – *G. Karouni* un *C. Dumont*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – *G. Étienne* un *M.-M. Joséphidès*)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt, pirmkārt, Padomes 2012. gada 23. marta Īstenošanas lēmumu 2012/172/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2011/782/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV L 87, 103. lpp.), otrkārt, Padomes 2012. gada 29. novembra Lēmumu 2012/739/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju un ar ko atceļ Lēmumu 2011/782/KĀDP (OV L 330, 21. lpp.), treškārt, Padomes 2013. gada 22. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) Nr. 363/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV L 111, 1. lpp., labojums – OV 2013, L 127, 27. lpp.), un, ceturtkārt, Padomes 2013. gada 31. maija Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV L 147, 14. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Bouchra Al Assad* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 217, 21.7.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Tubes Radiatori/ITSB – Antrax It (Radiators)(Lieta T-315/12) ⁽¹⁾

Kopienas dizainparaugs — Spēkā neesamības atzīšanas process — Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots apkures radiators — Agrāks dizainparaugs — Spēkā neesamības pamats — Individuāla rakstura neesamība — Atšķirīga kopējā iespaida neesamība — Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Attīstības līmeņa piesātinātība — Pienākums norādīt pamatojumu

(2014/C 129/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tubes Radiatori Srl (Resana, Itālija) (pārstāvji – S. Verea, K. Muraro, M. Balestriero un P. Menapace, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – sākotnēji F. Mattina, vēlāk P. Bullock)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Antrax It Srl (Resana) (pārstāvis – L. Gazzola, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju trešās padomes 2012. gada 3. aprīļa lēmumu lietā R 953/2011-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Antrax It Srl un Tubes Radiatori Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju trešās padomes 2012. gada 3. aprīļa lēmumu lietā R 953/2011-3;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina Tubes Radiatori Srl tiesāšanās izdevumus;
- 4) Antrax It Srl sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 273, 8.9.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Globosat Programadora/ITSB – Sport TV Portugal (“SPORT TV INTERNACIONAL”)(Lieta T-348/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “SPORT TV INTERNACIONAL” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “SPORTV” — Relatīvs atteikuma pamats — Agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts un Regulas (EK) Nr. 2868/95 22. noteikums

(2014/C 129/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Globosat Programadora Ltda (Rio de Janeiro, Brazīlija) (pārstāvis – S. Micallef, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Sport TV Portugal, SA (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji – B. Braga da Cruz un J. Pimenta, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2012. gada 23. maija lēmumu lietā R 2079/2010-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Globosat Programadora Ltda* un *Sport TV Portugal, SA*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Globosat Programadora Ltda* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 13.10.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Borrajo Canelo/ITSB – Technoazúcar (“PALMA MULATA”)

(Lieta T-381/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “PALMA MULATA” — Faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju

(2014/C 129/25)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Ana Borrajo Canelo* (Madrīde, Spānija), *Carlos Borrajo Canelo* (Madrīde) un *Luis Borrajo Canelo* (Madrīde) (pārstāvis – A. Gómez López, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Schifko)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Technoazúcar* (Havana, Kuba) (pārstāvis – J. Carbonell Callicó, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2012. gada 21. maija lēmumu lietā R 2265/2010-2 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Ana Borrajo Canelo*, *Carlos Borrajo Canelo* un *Luis Borrajo Canelo*, no vienas puses, un *Tecnoazúcar*, no otras puses

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Ana Borrajo Canelo*, *Carlos Borrajo Canelo* un *Luis Borrajo Canelo* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 343, 10.11.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 13. marta spriedums – Heinrich/ITSB – Komisija (“European Network Rapid Manufacturing”)

(Lieta T-430/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas grafiska preču zīme “European Network Rapid Manufacturing” — Absolūts atteikuma pamats — Starptautiskas starpvaldību organizācijas emblēmas imitācija — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta h) apakšpunkts — Parīzes konvencijas 6. ter pants

(2014/C 129/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Heinrich Beteiligungs GmbH* (Witten, Vācija) (pārstāvis – *A. Theis*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – *D. Walicka*)

Otra procesa *ITSB* Apelāciju padomē dalībniece: Eiropas Komisija

Priekšmets

Prasība par *ITSB* Apelāciju pirmās padomes 2012. gada 5. jūlija lēmumu lietā R 793/2011–1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Eiropas Komisiju un *Heinrich Beteiligungs GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Heinrich Beteiligungs GmbH* sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (*ITSB*) tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 355, 17.11.2012.

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. marta spriedums – Alsteens/Komisija

(Lieta T-373/13 P) (¹)

Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieki — Līguma pagarināšana — Acīmredzama prasības nepieņemamība pirmajā instancē — Tiesības tikt uzklausītam — Pielikuma par līguma pagarināšanu atdalāmība

(2014/C 129/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Geoffroy Alsteens* (Marcinelle, Beļģija) (pārstāvji – *S. Orlandi*, *D. de Abreu Caldas* un *J.-N. Louis*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – *J. Currall* un *D. Martin*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2013. gada 8. maija rīkojumu lietā F-87/12 *Alsteens/Komisija* (Krājumā vēl nav publicēts), ar kuru tiek lūgts atcelt šo rīkojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2013. gada 8. maija rīkojumu lietā F-87/12 *Alsteens/Komisija*;
- 2) lietu nodot atpakaļ Civildienesta tiesai;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 325, 9.11.2013.

Prasība, kas celta 2014. gada 15. janvārī – Argo Development and Manufacturing/ITSB – Clapbanner (Reklāmas priekšmetu atveidojums)

(Lieta T-41/14)

(2014/C 129/28)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Israēla) (pārstāvis – B. Brisset, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Clapbanner Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju trešās padomes 2013. gada 22. oktobra lēmumu lietā R 981/2012-3;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: preces “reklāmas priekšmeti” dizainparaugs – Reģistrācija Nr. 1684325-0001

Kopienas preču zīmes īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu pamatots ar novitātes (Regulas Nr. 6/2002 5. pants) un individuālas būtības (Regulas Nr. 6/2002 6. pants) neesamību

Anulēšanas nodaļas lēmums: apstrīdēto Kopienas dizainparauga reģistrāciju atzīt par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt un pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas dizainparaugiem 4., 5. un 6. panta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 13. janvārī – Heidrick & Struggles International/ITSB (“THE LEADERSHIP COMPANY”)

(Lieta T-43/14)

(2014/C 129/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Heidrick & Struggles International, Inc. (Čikāga, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – A. Norris, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 10. oktobra lēmumu lietā R 338/2013-2;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "THE LEADERSHIP COMPANY" attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. un 44. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 031 457

Pārbaudītāja lēmums: pieteiktās preču zīmes reģistrāciju atteikt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 20. janvārī – Ludwig-BölkowSystemtechnik/Komisija

(Lieta T-53/14)

(2014/C 129/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (Ottobrunn, Vācija) (pārstāvji –M. Núñez Müller un T. Becker, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka saistībā ar līgumiem SES6-CT-2004-502596 (*HyWays*), SES6-CT-2005-019813 (*HyApproval*) un SES6-CT-2005-513542 (*HarmonyHy*), kas ir noslēgti starp Komisiju un tostarp prasītāju, prasītāja ir aprēķinājusi savas projekta izmaksas saskaņā ar piemērojamiem līguma nosacījumiem, it īpaši Vispārīgo noteikumu II.19. punktu, un ka līdz ar to Komisija, izdodot parādzīmi ar Nr. 3241314522 un 3241315423 (*HyWays*), Nr. 3241314527 un 3241314526 (*HyApproval*), kā arī ar Nr. 3241314519 un 3241313756 (*HarmonyHy*), aprēķinot prasītājas projekta izmaksas atšķirīgi, nav ievērojusi savus līgumā noteiktos pienākumus;
- atzīt, ka prasītāja saistībā ar līgumu SES6-CT-2004-502596 (*HyWays*) tikai ir saņēmusi no Kopienas finanšu summu 495 269,48 EUR apmērā un tādējādi Komisija, izdodot savu parādzīmi ar Nr. 3241314522 un 3241315423, nepareizi balstījās uz to, ka prasītājai bija piešķirta summa 604 240,79 EUR apmērā;
- atzīt, ka izmaksas, ko saistībā ar līgumu SES6-CT-2005-019813 (*HyApproval*), pamatojoties uz 2011. gada 15. jūlija *Final Audit Report*, Komisija ir pārkvalificējusi no *Management (MGT)* par *Research (RTD)*, tiešām ir menedžmenta izmaksas;
- atzīt, ka prasītājai nav pienākuma saistībā ar iepriekš minētajiem līgumiem maksāt zaudējumu atlīdzību (*liquidated damages*) atbilstoši Vispārīgo noteikumu II.30. punktam;
- atzīt, ka Komisija ir nepamatoti izdevusi iepriekš minētās parādzīmes, izņemot naudas summu 1 323,02 EUR attiecībā uz parādzīmi Nr. 3241314523 (*HyWays*), naudas summu 387,02 EUR apmērā attiecībā uz parādzīmi Nr. 3241314527 (*HyApproval*), kā arī naudas summu 16 868,66 EUR apmērā attiecībā uz parādzīmi Nr. 3241314519 (*HarmonyHy*), un prasītājai nav jāmaksā Komisijai parādzīmēs minētās summas, izņemot šeit norādītās summas;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats

Saistībā ar pirmo prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka tā esot izmantojusi tādu metodi projektu izmaksu aprēķināšanai, kas atbilstot strīdīgo līgumu Vispārīgo noteikumu II.19. punktam. Tādējādi tā uzskata, ka Komisija neesot bijusi tiesīga apšaubīt tās izmantoto metodi projektu izmaksu aprēķināšanai un, izdodot strīdīgās parādzīmes, izmantot atšķirīgu aprēķināšanas metodi.

2. Otrais pamats

Tajā prasītāja apgalvo, ka prasītāja projektā *HyWays* esot saņēmusi tikai naudas summu 495 269,48 EUR apmērā. Tādējādi, izdodama parādzīmes, Komisija esot nepareizi pieņēmusi, ka prasītājai ir piešķirta naudas summa 604 240,79 EUR apmērā.

3. Trešais pamats

Ar trešo prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka projektā *HyApproval* Komisija nepamatoti noteiktas izmaksas ir pārkvalificējusi no "Management" uz "Research".

4. Ceturtais pamats

Tajā prasītāja apgalvo, ka Komisijai nav tiesību pasīt zaudējumu atlīdzību atbilstoši strīdīgā līguma Vispārīgo noteikumu II.30. punktam.

Prasība, kas celta 2014. gada 24. janvārī – *Evyap/ITSB – Megusta Trading* ("DURU")

(Lieta T-56/14)

(2014/C 129/31)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Evyap Sabun Yağ Gliserin Sanayi ve Ticaret A.Ş.* (Stambula, Turcija) (pārstāvis – J. Güell Serra, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa *ITSB* Apelāciju padomē dalībniece: *Megusta Trading GmbH* (Cīrihe, Šveice)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 6. novembra lēmumu lietā R 1861/2012-4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa *ITSB* Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska melnbalta preču zīme attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 185 148

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts preču zīmes Nr. 225 515, Nr. 192 722, Nr. 29 149, Nr. 31 665 un starptautiska reģistrācija Nr. 802 256 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus pilnībā noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 27. janvārī – Stührk Delikatessen Import/Komisija

(Lieta T-58/14)

(2014/C 129/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Marne, Vācija) (pārstāvis –J. Sparr, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 27. novembra Lēmumu lietā AT.39633-garneles-C(2013)8286, galīgā redakcija, kas paziņots prasītājam 2013. gada 29. novembrī, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, atcelt prasītājam noteikto naudas sodu pilnībā;
- vēl pakārtoti, prasītājam noteiktā naudas soda apmēru samazināt un noteikt soda naudu, kas nepārsniedz 188 300 EUR;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja cita starpā apgalvo turpinājumā minēto.

- Komisija esot kļūdaini pieņēmusi, ka prasītāja bija vispārējas aizliegtas vienošanas Nīderlandē, Beļģijā, Francijā un Vācijā dalībniece, jo tā attiecībā uz pircēju Ziemeļvācijā esot ievērojusi tikai divu uzņēmumu ar ietekmi tirgū noteiktās cenu robežas un tādējādi tā esot bijusi vienīgi teritorijas ziņā un pēc būtības strikti ierobežotas, konkurencei pretējas vienošanās dalībniece.
- Prasītāja apgalvo, ka tā neesot atbalstījusi Komisijas konstatētos citu dalībnieku nolīgumus par cenām un apjomu, kā arī par klientu sadali attiecībā uz tirgiem Nīderlandē, Beļģijā un Francijā un arī par tām neesot zinājusi.
- Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot tikai daļēji ņēmusi vērā pareizi konstatētos faktus un daļēji esot tos nepareizi novērtējusi attiecībā uz to datumu un saturu. Šajā ziņā prasītāja apgalvo arī, ka, nosakot naudas soda apmēru, neesot ņemti vērā daudzi atbildību mīkstinoši apstākļi.
- Turpinājumā prasītāja pārstāv viedokli, ka Komisijas 2006. gada pamatnostādnes naudas soda noteikšanai un to piemērošana esot prettiesiska un pārkāpjot tiesiskās noteiktības principu, kā arī likumdevēja noteiktos soda naudas ietvarus.

- Pakārtoti, prasītāja atsauca uz to, ka Komisija strīdīgajā tiesvedībā būtiski esot atkāpusies no pamatnostādnēs naudas soda noteikšanai noteiktās metodikas. Tādējādi tā neesot ievērojusi saistības, ko, izdodot pamatnostādnēs naudas soda noteikšanai, tā pati sev ir noteikusi un līdz ar to pārkāpusi tai piešķirto rīcības brīvību. Tālāk Komisija konkrētajā procedūrā esot patvaļīgi noteikusi soda naudas dalībniekiem, savukārt Komisijas konstatētās vispārējās vienošanās galvenajiem dalībniekiem un atbalstītājiem, neraugoties uz tās secināto par attiecīgo pārkāpumu smagumu, esot noteikusi lielākus samazinājumus nekā prasītājai.

Prasība, kas celta 2014. gada 23. janvārī – Blackrock/ITSB (“INVESTING FOR A NEW WORLD”)

(Lieta T-59/14)

(2014/C 129/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Blackrock, Inc.* (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – *S. Malynicz, Barrister, K. Gilbert* un *M. Blair, Solicitors*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 31. oktobra lēmumu lietā R 573/2013–1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “INVESTING FOR A NEW WORLD” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. un 36. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 144 706

Pārbaudītāja lēmums: preču zīmes reģistrācijas pieteikumu atzīt par nepieņemamu

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 28. janvārī – Monster Energy/ITSB – Balaguer (“icexpresso + energy coffee”)

(Lieta T-61/14)

(2014/C 129/34)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Monster Energy Company (Corona, Amerikas Savienotās Valstis)* (pārstāvis – *P. Brownlow, Solicitor*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITS B Apelāciju padomē dalībnieks: *Luis Yus Balaguer (Movera, Spānija)*

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelācijas otrās padomes 2013. gada 15. novembra lēmumu lietā R 821/2013–2;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “icexpresso + energy coffee” attiecībā precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 30., 32. un 35. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 950 403

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: agrākas preču zīmes: Kopienas preču zīmes reģistrācijas Nr. 8 445 711, Nr. 8 815 722 un Nr. 8 815 748 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. un 32. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 29. janvārī – Post Bank Iran/Padome

(Lieta T-68/14)

(2014/C 129/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Post Bank Iran (Teherāna, Irāna) (pārstāvis – D. Luff, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmuma 2013/661/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 306, 18. lpp.), pielikuma 1. punktu;
- atcelt Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1154/2013, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 306, 3. lpp.), pielikuma 1. punktu;
- atzīt, ka prasītajai nav piemērojams Padomes Lēmuma Nr. 2010/413/KĀDP⁽¹⁾ 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2012. gada 23. janvāra Lēmuma 2012/35/KĀDP⁽²⁾ 1. panta 7. punktu, un 2012. gada 23. marta Regulas Nr. 267/2012⁽³⁾ 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 46. panta 2. punkts;
- Piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējai tiesai ir kompetence pārskatīt Padomes Lēmuma 2013/661/KĀDP pielikuma 1. punktu un Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1154/2013 pielikuma 1. punktu un to atbilstību Eiropas tiesību vispārējiem principiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padomes Lēmums Nr. 2010/413/KĀDP, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2012. gada 23. janvāra Lēmuma 2012/35/KĀDP 1. panta 7. punktu, un Padomes 2012. gada 23. marta Regula Nr. 267/2012, ir pretrunā ar ES tiesībām un tas ir jāatzīst par nepiemērojamu prasītājam, līdz ar to arī pasludinot par pretlikumīgiem Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmumu 2013/661/KĀDP un Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, jo iepriekš minētais lēmums ir pamatots uz šiem tiesību aktiem šādu iemeslu dēļ:
 - ar Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012 46. panta 2. punktu tiek pārkāpts LESD 215. pants, jo ar to Padomei tiek piešķirtas pilnvaras noteikt sankcijas pret prasītāju neievērojot LESD 215. panta noteikto procedūru;
 - Padomes Lēmuma Nr. 2010/413/KĀDP 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2012. gada 23. janvāra Lēmuma 2012/35/KĀDP 1. panta 7. punktu, un 2012. gada 23. marta Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts, pārkāpj personu pamattiesības, kā tās ir garantētas LES 2., 21. un 23. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, ciktāl šajās normās Padomei ir piešķirta rīcības brīvība izlemt, kādām personām un vienībām Padome vēlas piemērot sankcijas, pēc tam kad Padome nosaka, ka persona vai vienība sniedz atbalstu Irānas valdībai.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome, pieņemot Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmumu 2013/661/KĀDP un Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, ciktāl šie akti skar prasītāju, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un kļūdu faktos šādu iemeslu dēļ:
 - Sevišķais iemesls *Post Bank Iran* iekļaušanai sarakstā ir nepamatots. Prasītāja ir skaidri noliegusi, ka tā ir sniegusi finansiālu atbalstu Irānas valdībai. Turklāt prasītāja nav sniegusi atbalstu Irānai saistībā ar kodolenerģiju. Līdz ar to Padomes Lēmuma 2013/413/KĀDP 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā (kurā vēlāk grozījumi izdarīti ar Padomes 2012. gada 23. janvāra Lēmuma 2012/35/KĀDP 1. panta 7. punktu, Padomes 2012. gada 15. oktobra Lēmuma 2012/635/KĀDP 1. panta 8. punktu un Padomes 2012. gada 21. decembra Lēmuma 2012/829/KĀDP 1. panta 2. punktu) un Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā (kurā vēlāk grozījumi izdarīti ar Padomes 2012. gada 21. decembra Regulas Nr. 1263/2012 1. panta 1. punktu) noteiktās prasības nav izpildītas;
 - piemērojot sankcijas *Post Bank Iran*, pamatojoties vienīgi uz to, ka tā ir valdības īpašumā esoša sabiedrība, Padome ir diskriminējusi prasītāju salīdzinājumā ar citām Irānas valstij piederošām sabiedrībām, kam nepiemēro sankcijas. Šādi rīkojoties Padome ir pārkāpusi vienlīdzības, nediskriminācijas un labas pārvaldības principus;
 - Padome nav pienācīgi izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ tā ir pieņēmusi lēmumu saglabāt prasītāju to vienību sarakstā, kurām piemēro sankcijas. Lai arī tā ir atsaukusies uz "pasākumu ietekmi saistībā ar Savienības politikas mērķiem", tā nav precizējusi, uz kādu ietekmes veidu tā atsauca un kā šī ietekme tiks nodrošināta ar šiem pasākumiem.
 - saglabājot prasītāju sabiedrību, kam piemēro sankcijas, sarakstā Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras. Padome faktiski ir atteikusies izpildīt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-13/11. Padome ir pārkāpusi līdzsvaru Eiropas Savienības iestāžu starpā un prasītājas tiesības uz taisnīgu tiesu, kā arī to, lai šīs tiesības tiktu piemērotas. Padome turklāt ir izvairījies pati no savas atbildības un pienākumiem, kas tai noteikti saskaņā ar Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmumu 2013/661/KĀDP un Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, kā Tiesa to skaidri ir norādījusi Padomei iepriekš minētajā spriedumā;
 - Padome ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības principu, neizpildot Tiesas spriedumu, kurā Padome bija lietas dalībiece pret ceturto prasītāju un kurš Padomei bija nelabvēlīgs, jo tā nav izpildījusi sprieduma pamatojumu un motivāciju, jo tā ir pieļāvusi kļūdu faktos, novērtējot prasītājas uzņēmējdarbību un tās prezumēto lomu attiecībā pret Irānas valdību, neveicot pat vismazāko izmeklēšanu par prasītājas faktisko lomu un uzņēmējdarbību Irānā, kaut arī Tiesa bija norādījusi, ka tas ir būtisks ES sankciju kārtības pret Irānu aspekts, un paturot sankcijas spēkā pēc 2014. gada 20. janvāra, kas ir datums, kurā ES piekrita Irānas ieņēmumu gūšanas darbībām, jo vairs netiek uzskatīts, ka Irāna piedalās kodolieroču izplatīšanas darbībās.

- Padome ir pārkāpusi samērīguma principu. Sankcijas ir vērstas pret Irānas kodolieroču izplatīšanas darbībām. Padome nav pierādījusi un nevar pierādīt, ka prasītāja ir tieši vai netieši sniegusi atbalstu kodolieroču izplatīšanai Irānā. Padome vairs pat neapgalvo, ka prasītāja tieši sniedz savu ieguldījumu kodolieroču izplatīšanai Irānā. Ņemot vērā sankciju ietekmes neesamību uz kodolieroču izplatīšanu, sankciju mērķis neattaisno to labvēlīgo seku atcelšanu, kuras prasītājam izriet no tiesas sprieduma un spriedzi, kāda no tām rodas vispārējai ES tiesiskās aizsardzības sistēmai, pat nerunājot par prasītājas tiesībām uz īpašumu un veikt uzņēmējdarbību. Šo secinājumu pastiprina 2014. gada 20. janvāra regulas pieņemšana, ar kuru tiek atceltas dažas no sankcijām, atzīstot, ka Irāna tomēr nav iesaistīta kodolieroču izplatīšanas darbībās.

⁽¹⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2012. gada 23. janvāra Lēmums 2012/35/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 19, 22. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 30. janvārī – Swatch/ITSB – Panavision Europe (“SWATCHBALL”)

(Lieta T-71/14)

(2014/C 129/36)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Swatch AG (Bīle, Šveice) (pārstāvis – P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Panavision Europe Ltd (Grīnforda, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 11. novembra lēmumu lietā R 470/2012-2.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “SWATCHBALL” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 41. un 42. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6 543 524

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: starptautiska un Kopienas grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “swatch”, un vārdiskas preču zīmes “SWATCH” reģistrācija

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 7. februārī – Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome**(Lieta T-87/14)**

(2014/C 129/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* (Teherāna, Irāna); *Hafize Darya Shipping Lines (HDSL)* (Teherāna); *Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Irāna)*; *IRISL Europe GmbH* (Hamburga, Vācija); *IRISL Marine Services and Engineering Co.* (Kešmas sala, Irāna); *Irano Mīsr Shipping Co.* (Teherāna); *Safirān Payām Darya Shipping Lines (SAPID)* (Teherāna); *Shipping Computer Services Co.* (Teherāna); *Soroush Sarzamin Asatir Ship Management* (Teherāna); *South Way Shipping Agency Co. Ltd* (Teherāna); un *Valfajr 8th Shipping Line Co.* (Teherāna) (pārstāvji – F. Randolph, QC, M. Lester, Barrister, un M. Taher, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 26. novembra Lēmumu 2013/685/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 316, 46. lpp.) un Padomes 2013. gada 26. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1203/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 316, 1. lpp.), ciktāl tie ir piemērojami prasītājām;
- atzīt, ka Padomes 2013. gada 10. oktobra Lēmums 2013/497/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 272, 46. lpp.), un Padomes 2013. gada 10. oktobra Regula (ES) Nr. 971/2013, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 272, 1. lpp.), nav piemērojami;
- Piespriest Padomei atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas izvirza "iebildi par prettiesiskumu", lai panāktu, ka oktobra pasākumi tiktu atzīti par prettiesiskiem, jo: tiem nav atbilstoša juridiskā pamata; ar tiem pārkāpj prasītāju tiesisko paļāvību un galīguma, tiesiskās drošības, *non bis in idem* un *res judicata* principus; tie ir diskriminējoši pret *IRISL* un ar tiem nepamatoti un nesamērīgi tiek pārkāptas šīs sabiedrības pamattiesības; ir pārkāptas prasītāju tiesības uz aizstāvību un šie pasākumi ir Padomes pilnvaru nepareiza izmantošana.

Apstrīdēto pasākumu atcelšanai prasītājas atsauca uz turpmāk norādītajiem pamatiem.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajiem pasākumiem nav atbilstoša juridiskā pamata.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome acīmredzami ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, iekļaujot tās lēmumos ikvienu no prasītājām..
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajiem pasākumiem tiek pārkāpta prasītāju tiesiskā paļāvība, galīguma, tiesiskās drošības, *non bis in idem*, *res judicata* un nediskriminācijas principi.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajiem pasākumiem nepamatoti un nesamērīgi tiek pārkāptas prasītāju pamattiesības, it īpaši viņu tiesības uz reputāciju un īpašuma neaizskaramību.

Prasība, kas celta 2014. gada 13. februārī – Harry's New York Bar/ITSB – Harrys Pubar ("HARRY'S NEW YORK BAR")

(Lieta T-97/14)

(2014/C 129/38)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Harry's New York Bar SA (Parīze, Francija) (pārstāvis – S. Arnaud, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Harrys Pubar AB (Gothenburg, Zviedrija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 14. novembra lēmumu apvienotajās lietās R 1038/2012–1 un R 1045/2012–1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "HARRY'S NEW YORK BAR" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25., 30., 32. un 43. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3 383 445

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Zviedrijas preču zīmes reģistrācijas Nr. 356 009, Nr. 320 026, Nr. 315 142, Nr. 55 6513–1066 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt daļēji

Apelāciju padomes lēmums: daļēji apmierināt apelācijas sūdzību lietā R 1038/2012–1 un noraidīt apelācijas sūdzību lietā R 1045/2012–1

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 4. panta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 14. februārī – Grieķijas Republika/Komisija

(Lieta T-107/14)

(2014/C 129/39)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji – I. Chalkias, E. Leutheriotou un A. Vasilopoulou)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 12. decembra Īstenošanas lēmumu, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 8743 un publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* L 338/2013, ciktāl no Eiropas Savienības finansējuma ir izslēgti a) izdevumi kopumā EUR 78 813 783,87 apmērā, kas Grieķijas Republikai radušies atbilstoši vienreizējo maksājumu shēmai attiecībā uz 2008.–2010. finanšu gadu, un b) izdevumi kopumā EUR 22 230 822,10 apmērā, kas Grieķijas Republikai radušies atbilstoši savstarpējās atbilstības režīmam attiecībā uz 2006.–2010. finanšu gadu;
- piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus atcelšanas pamatus.

1. Attiecībā uz korekciju, kas ar apstrīdēto lēmumu noteikta atbilstoši vienreizējo maksājumu shēmai, kura ir paredzēta Regulā Nr. 1782/2003⁽¹⁾ (tiesības uz maksājumu):

Pirmais atcelšanas pamats:

- juridiskā pamata neesamība, lai noteiktu korekciju attiecībā uz tiesību saņemt vienreizējo maksājumu aprēķinu un valsts rezerves sadalījumu, kā arī Regulas Nr. 1782/2003 42. un 43. panta, Regulas Nr. 795/2004⁽²⁾ 21. panta un 28. panta 1. un 2. punkta un Regulas Nr. 1290/2005⁽³⁾ 31. panta nepareiza interpretācija un piemērošana, un
- pretiesiska vienotas likmes korekciju noteikšana atbilstoši vienreizējo maksājumu shēmai, jo nav spēkā esoša tiesību akta, lai vecās vadlīnijas, kas ir ietvertas Dokumentā VI/5530/1997, piemērotu jaunajai KLP un vienreizējo maksājumu shēmai, turklāt veco vadlīniju piemērošana jaunajai KLP ir nepareiza rīcības brīvības, kas Eiropas Komisijai ir piešķirta finanšu korekciju nozarē, izmantošana un vienlaikus būtiski pārkāpj samērīguma principu.

Otrais atcelšanas pamats, kas attiecas uz visu lopbarības platību neietveršanu atskaites daudzuma aprēķinā:

- pārkāpjot tiesiskās noteiktības un samērīguma principus un pārsniedzot savas rīcības brīvības robežas, Komisija piedāvā vienotas likmes korekciju 5 % apmērā, kaut gan tai nebūtu jāpiedāvā nekāda korekcija vai arī tā būtu jāierobežo līdz 2%.

Trešais atcelšanas pamats, kas attiecas uz visu lopbarības platību neietveršanu atskaites daudzumu aprēķinā:

- Regulas Nr. 2529/2001 4. panta pārkāpums, kā rezultātā nepareiza ir piedāvātās vienotas likmes korekcijas aprēķina bāze, kas nedrīkstētu pārsniegt EUR 162 920 267,28 attiecībā uz 2007. gadu, EUR 162 528 761,38 attiecībā uz 2008. gadu un EUR 161 343 586,94 attiecībā uz 2009. gadu.

Ceturtais atcelšanas pamats, kas attiecas uz valsts rezerves sadalījumu:

- nepareiza Regulas Nr. 1782/2003 42. panta un Regulas Nr. 795/2004 21. panta (valsts rezerves sadalījuma kritēriji) interpretācija un nepareizs faktisko apstākļu novērtējums.

Piektais atcelšanas pamats, kas attiecas uz valsts rezerves sadalījumu:

- nav izpildīti nosacījumi Regulas Nr. 1290/2005 piemērošanai, jo Komisijas vērtējums attiecībā uz valsts rezerves sadalījuma kritērijiem valstī nav tās pārkāpums;
- nepareiza Regulas Nr. 1290/2005 31. panta un Dokumentā VI/5530/1997 ietvertu vadlīniju interpretācija un piemērošana, ciktāl, pirmkārt, Komisijas minētie iebildumi saistībā ar valsts rezerves sadalījuma kritērijiem, pat ja tie būtu pierādīti, neizraisīja samaksu veikšanu personām, kam uz to nebija tiesību, un nerādīja zaudējumu risku ELGF un, otrkārt, attiecīgie iebildumi neattiecas uz pamatpārbaužu neveikšanu un tādējādi nepamato vienotas likmes korekcijas noteikšanu 10 % apmērā.

2. Attiecībā uz korekciju, kas ir noteikta apstrīdētajā lēmumā saistībā ar savstarpēju atbilstību:

Sestais atcelšanas pamats:

— Komisijas dokuments AGRI-2005-64043, kas pieņemts 2006. gada 9. jūnijā, nevar būt spēkā esošs tiesību akts finanšu korekcijas noteikšanai. Katrā ziņā tas nevar darboties ar atpakaļejošu spēku, lai noteiktu korekciju attiecībā uz 2006. gadu, kad tika iesniegts pieteikums.

Septītais atcelšanas pamats, kas īpaši attiecas uz 2008. gadu, kad tika iesniegts pieteikums:

— finanšu korekcijas tika noteiktas, pārkāpjot procedūru, kas ir paredzēta Regulas Nr. 885/2006 11. pantā un Regulas Nr. 1290/2005 31. pantā, un

— katrā ziņā, pieļaujot faktisku kļūdu un norādot nepietiekamu pamatojumu, Komisija secināja, ka pamatpārbaūžu trūkumi savstarpējās atbilstības jomā ir pierādīti.

Astotais atcelšanas pamats: nepareiza dokumenta AGRI-2005-64043 interpretācija:

— Komisijai piešķirtās rīcības brīvības robežu neievērošana, kas izraisīja nesamērīgas korekcijas noteikšanu salīdzinājumā ar konstatētajiem trūkumiem, ciktāl tika noteikta korekcija 5 % apmērā attiecībā uz 2006. un 2007. gadu, un

— kļūda, nosakot korekcijas aprēķina bāzi.

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 795/2004, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienreizējo maksājumu shēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – Bunge Argentina/Padome

(Lieta T-116/14)

(2014/C 129/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bunge Argentina SA (Buenosaires, Argentīna) (pārstāvji – J.-F. Bellis un R. Luff, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 2. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju, un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, secinot, ka ir bijis sojas un sojas eļļas cenu izkropļojums, kas attaisno Antidempinga pamatregulas (¹) 2. panta 5. punkta otrās daļas piemērošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Antidempinga pamatregulas 2. panta 5. punkta otrā daļa atbilstoši tam, kā šo tiesību normu šajā lietā izprot iestādes, nav piemērojama importam no PTO dalībniecēm, jo tā nav saderīga ar PTO Antidempinga nolīgumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka kaitējuma novērtējumā neesot ņemti vērā faktori, kas pārrauj cēloņsakarību starp apgalvoto kaitējumu un it kā par dempinga cenām veikto importu, tādējādi pārkāpjot Antidempinga pamatregulas 3. panta 7. punktu.

(¹) Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 17. februārī – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte/ITSB – Arçelik (“AquaPerfect”)

(Lieta T-123/14)

(2014/C 129/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Mīnhene, Vācija) (pārstāvis – S. Biagosch, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Arçelik AS (Stambula, Turcija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelācijas ceturtās padomes 2013. gada 9. decembra lēmumu lietā R 314/2013–4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “AquaPerfect” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 330 454

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiskas preču zīmes “waterPerfect” reģistrācija Nr. 9 444 118 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt daļēji

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt iebildumus

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 3. martā – *adidas*/ITSB – *Shoe Branding Europe* (emblēma ar divām paralēlām līnijām)

(Lieta T-145/14)

(2014/C 129/42)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: adidas (Herzogenaurach, Vācija) (pārstāvji – V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Beļģija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 28. novembra lēmumu lietā R 1208/2012–2;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: preču zīme (“cita veida preču zīme”) attiecībā uz apaviem, kas ietilpst 25. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 398 141

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas Nr. 3 517 646, Nr. 3 517 612, Nr. 3 517 588, Nr. 3 517 661, Nr. 4 269 072, Nr. 6 081 889; Vācijas preču zīmes reģistrācijas Nr. 944 624, Nr. 944 623, Nr. 399 50 559, Nr. 897 134; starptautiskas preču zīmes reģistrācija Nr. 391 692 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18., 25. un 28. klasē, un neregistrēta preču zīme/apzīmējums, kas tiek izmantota tirdzniecībā Vācijā

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 4. punkta pārkāpums

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIEŅESTA TIESA

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 12. marta spriedums – CR/Parlaments

(Lieta F-128/12) ⁽¹⁾

Civildienests — Atalgojums — Ģimenes pabalsti — Apgādājamā bērna pabalsts — Nepamatotu maksājumu atgūšana — Nolūks maldināt administrāciju — Pierādījumi — Piecu gadu termiņa, lai iesniegtu prasību par nepamatotu maksājumu atgūšanu, nepiemērojamība administrācijai — Iebilde par prettiesiskumu — Pirmstiesas procedūra — Savstarpējas atbilstības prasība — Iebilde par prettiesiskumu, kas pirmo reizi celta prasības laikā — Pieņemamība

(2014/C 129/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: CR (pārstāvji – A. Salerno un B. Cortese, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – V. Montebelle-Demogeot un E. Taneva)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji – M. Bauer un A. Bisch)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru, piemērojot Civildienesta noteikumu 85. panta 2. punktu, nolemts atgūt visus pabalstus par apgādībā esošu bērnu, kurus prasītājs ir nepamatoti saņēmis, ne tikai tos pabalstus, kurus viņš nepamatoti saņēma pēdējo piecu gadu laikā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) CR sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Savienības Padome, persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2013., 73. lpp.

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 5. marta rīkojums – DC/Eiropols

(Lieta F-77/13) ⁽¹⁾

Civildienests — Eiropola personāls — Invaliditāte — Invaliditātes pabalsts — Procentu aprēķināšana — Prasība par kaitējuma atlīdzību — Acīmredzama nepieņemamība

(2014/C 129/44)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: DC (pārstāvis – W. Brouwer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas policijas birojs (Eiropols) (pārstāvji – D. C. Neumann un J. Arnould)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar ko noteikti procenti, kas jāmaksā par summu, kura tika izmaksāta saistībā ar pilnīgu darba nespēju, kas radusies pēc diviem nelaiemes gadījumiem divu ar darbu saistītu braucienu laikā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) DC sedz savus un atlīdzina Eiropas policijas biroja tiesāšanas izdevumus.

(¹) OV C 352, 30.11.2013, 27. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 11. decembrī – ZZ/Komisija**(Lieta F-119/13)**

(2014/C 129/45)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāji: ZZ (pārstāvji – D. de Abreu Caldas un J.-N. Louis, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumus par prasītāju pensiju tiesību pārskaitīšanu Savienības pensiju sistēmā, kurā piemēro jaunos Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta VĪN

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumus par pensiju tiesību, kas iegūtas pirms stāšanās darbā Komisijā, aprēķināšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 20. decembrī – ZZ/ITSB**(Lieta F-125/13)**

(2014/C 129/46)

*Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt 2012. gada novērtējuma ziņojumu par laikposmu no 2011. gada 1. oktobra līdz 2012. gada 31. decembrim, kā arī mērķus laikposmam no 2013. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim, un prasība atlīdzināt zaudējumus

Prasītāja prasījumi:

- Civildienesta tiesai atcelt 2013. gada 15. marta prasītāja novērtējuma ziņojumu par laikposmu no 2011. gada 1. oktobra līdz 2012. gada 31. decembrim;
- Civildienesta tiesai atcelt mērķus, ko ITSB noteica prasītājam laikposmam no 2013. gada janvāra līdz decembrim;

-
- Civildienesta tiesai piespriet ITSB samaksāt prasītājam zaudējumu atlīdzību atbilstošā apmērā, kas noteikts atbilstoši Civildienesta tiesas ieskatiem, par viņa ciesto morālo un nemateriālo kaitējumu;
 - piespriet ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
-

LABOJUMI**Labojums Oficiālajā Vēstnesī publicētajā paziņojumā lietā T-689/13**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 85, 2014. gada 22. marts)

(2014/C 129/47)

21. lappusē paziņojumu Oficiālajā Vēstnesī lietā T-689/13 *Bilbaina de Alquitranses* u.c./Komisija lasīt šādi:

“Prasība, kas celta 2013. gada 20. decembrī – *Bilbaina de Alquitranses* u.c./Komisija

(Lieta T-689/13)

(2014/C 85/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Bilbaina de Alquitranses, SA* (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Spānija), *Deza, a.s.* (Valašské Meziříčí, Čehijas Republika), *Industrial Química del Nalón, SA* (Oviedo, Spānija), *Koppers Denmark A/S* (Nyborg, Dānija), *Koppers UK Ltd* (Scunthorpe, Apvienotā Karaliste), *Koppers Netherlands BV* (Uithoorn, Nīderlande), *Rütgers basic aromatics GmbH* (Castrop-Rauxel, Vācija), *Rütgers Belgium NV* (Zelzate, Beļģija), *Rütgers Poland Sp. z o.o.* (Kędzierzyn-Koźle, Polija), *Bawtry Carbon International Ltd* (Doncaster, Apvienotā Karaliste), *Grupo Ferroatlántica, SA* (Madrīde, Spānija), *SGL Carbon GmbH* (Meitingen, Vācija), *SGL Carbon GmbH* (Bad Goisern am Hallstättersee, Austrija), *SGL Carbon* (Passy, Francija), *SGL Carbon, SA* (La Coruña, Spānija), *SGL Carbon Polska S.A.* (Racibórz, Polija), *ThyssenKrupp Steel Europe AG* (Duisburg, Vācija) un *Tokai Erftcarbon GmbH* (Grevenbroich, Vācija) (pārstāvji – K. Van Maldegem un C. Mereu, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdēto tiesību aktu, ciktāl ar to CTPHT ir klasificēts kā H400 un H410;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas lūdz daļēji atcelt Komisijas 2013. gada 2. oktobra Regulu (ES) Nr. 944/2013, ar ko, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (turpmāk tekstā – “CLP regula”) (OV L 261, 5. lpp.), ciktāl tajā “piķis, akmeņogļu darva, augsta temperatūra”, CAS numurs 65996-93-2 (turpmāk tekstā – “CTPHT”) ir kvalificēts par *Aquatic Acute 1* (H400) un *Aquatic Chronic 1* (H410) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais tiesību akts”).

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais tiesību akts nav likumīgs, jo ar to tiekot pārkāptas REACH un CLP tiesību normas saistībā ar vielu klasificēšanu par toksiskām ūdens videi un netiekot ievēroti pētījumi, kuri ir jāakceptē šajā ziņā, kā arī tiekot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, ciktāl ar to tika noraidīti pētījumi, kas veikti saskaņā ar REACH un ESAO vadlīnijām, un tika pieprasīts veikt testēšanu bez kādas akceptētas standartizētas metodes.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais tiesību akts nav likumīgs, jo tā pamatā esot acīmredzama kļūda vērtējumā tādēļ, ka tajā neesot ņemtas vērā CTPHT raksturīgās inertās īpašības, kurām it īpaši ir būtiska ietekme uz UV gaismas testēšanu un summēšanas metodes piemērošanu, esot tikuši noteikti M-faktori PAO sastāvdaļām, pienācīgi neizvērtējot pamatā esošos pētījumus, un esot tikusi noraidīta prasītāju sniegtā informācija, nenorādot pienācīgi pamatojumu.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav likumīgs, jo ar to esot tikuši pārkāpti ES tiesību principi – pārskatāmības princips un tiesību uz aizstāvību princips.”
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV